

Астрономическото лято настъпва, когато Слънцето преминава през точката на лятното слънцестоене.

Когато Земята обикаля около Слънцето, поради наклона на оста ѝ, Северното и Южното полукълбо получават различно количество светлина. Това е причината за зимното и лятното слънцестоене, както и за редуването на сезоните.

По време на слънцестоенето наблюдаемите точки на изгрев и залез престават да се движат върху линията на хоризонта. Съответстващите два дни от годината имат най-голяма продължителност при лятното слънцестоене и най-малка – при зимното.

По време на лятното слънцестоене Слънцето се намира точно над Тропика на Рака, а Земята е най-отдалечена от Слънцето.

По време на лятното слънцестоене Слънцето е на разстояние 153 029 029 km от Земята